

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SODIŠČA (osmi senat)

z dne 7. junija 2018*

„Predhodno odločanje – Člena 53(2) in 94 Poslovnika Sodišča – Neobstoj zadostnih pojasnil o dejanskem in pravnem okviru spora o glavni stvari ter razlogov, ki bi upravičevali potrebnost odgovora na vprašanje za predhodno odločanje – Očitna nedopustnost“

V zadevi C-589/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (deželno upravno sodišče Zgornje Avstrije, Avstrija) z odločbo z dne 16. novembra 2016, ki je na Sodišče prispela 21. novembra 2016, v postopkih

Mario Alexander Filippi,

Christian Guzy,

Martin Klein,

Game Zone Entertainment AG,

Shopping Center Wels Einkaufszentrum GmbH,

Martin Manigatterer,

Play For Me GmbH,

ATG GmbH,

Fortuna Advisory Kft.,

Christian Vöcklinger,

Gmalieva s. r. o.,

PBW GmbH,

Felicitas GmbH,

Celik KG,

Finanzamt Linz,

Klara Matyiko,

* Jezik postopka: nemščina.

ob udeležbi

Landespolizeidirektion Oberösterreich,

Bezirkshauptmann von Eferding,

Bezirkshauptmann von Ried im Innkreis,

Bezirkshauptmann von Linz-Land,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi J. Malenovský (poročevalec), predsednik senata, M. Safjan in D. Šváby, sodnika,

generalni pravobranilec: N. Wahl,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za M. A. Filippija, M. Manigattererja, družbi Play For GmbH in ATG GmbH, C. Vöcklingerja ter družbe Gmalieva s. r. o., PBW GmbH, Felicitas GmbH in Celik KG F. Maschke, Rechtsanwalt,
- za družbo Game Zone Entertainment AG M. Paar in H. Zwanzger, Rechtsanwälte,
- za družbo Fortuna Advisory Kft. G. Schmid in R. Hochstöger, Rechtsanwälte,
- za avstrijsko vlado G. Hesse, agent,
- za Evropsko komisijo G. Braun in H. Tserepa-Lacombe, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi odločeno z obrazloženim sklepom na podlagi člena 53(2) Poslovnika Sodišča,

sprejema naslednji

Sklep

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 56 in naslednjih PDEU v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopkov, ki so jih začele odgovorne osebe pivnic, kavarn ali bencinskih servisov zaradi upravnih sankcij kazenske narave, ki so jim bile izrečene zaradi uporabe igralnih avtomatov brez dovoljenja.

Pravni okvir

- 3 Člen 38a Verwaltungsgerichtshofgesetz (zakon o upravnem sodstvu) iz leta 1985 (BGBl. 10/1985) v različici, ki se uporablja za spore o glavni stvari (v nadaljevanju: VwGG), določa:

„(1) Kadar [Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče, Avstrija)] odloča o številnih revizijah, v katerih se postavljajo podobna pravna vprašanja, ali kadar obstaja razlog za sklepanje, da bo prejelo veliko takih revizij, lahko [Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče)] odloči s sklepom. Ta sklep mora vsebovati:

1. pravne določbe, ki se uporabljajo za te postopke;
2. pravna vprašanja, na katera je treba odgovoriti na podlagi teh določb;
3. navedbo revizije, o kateri bo odločalo [Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče)].

Sklepe sprejme pristojni senat na podlagi razdelitve odgovornosti.

(2) Če so med pravnimi določbami, ki so navedene v sklepih v smislu odstavka 1, najmanj tudi zakoni, mednarodne konvencije, ki so politične narave ali ki spreminjajo ali dopolnjujejo zakone, ali mednarodne konvencije, ki spreminjajo pogodbene temelje Evropske unije, zvezni kancler ali pristojni deželni glavar, ali če tega ni, pristojni osrednji organ zvezne države ali Land, nemudoma objavi navedene sklepe.

(3) Naslednji učinki začnejo veljati na dan objave sklepa v smislu odstavka 1:

1. v zadevah, v katerih mora upravno sodišče uporabiti pravne določbe, navedene v sklepu, in presoditi v njem navedeno pravno vprašanje:
 - (a) se lahko izvajajo samo tista dejanja in sprejemajo samo tiste odredbe ali odločbe, na katere ne more vplivati sodba [Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče)] ali ki ne odločajo dokončno o vprašanju in ne dovoljujejo odloga;
 - (b) rok za vložitev revizije ne začne teči; rok za vložitev revizije, ki teče, je prekinjen;
 - (c) rok za vložitev predloga za določitev roka in roki za izdajo odločbe, določeni v zvezni ali deželni zakonodaji, se zadržijo;
2. v vseh postopkih v smislu odstavka 1, ki tečejo pred [Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče)] in niso omenjeni v sklepu v smislu odstavka 1:

se lahko izvajajo samo tista dejanja in sprejemajo samo tiste odredbe ali odločbe, na katere ne more vplivati sodba [Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče)] ali ki ne odločajo dokončno o vprašanju in ne dovoljujejo odloga.

(4) [Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče)] lahko v sodbi svojo pravno analizo povzame v enem ali več pravnih pravilih, ki se nemudoma objavijo v skladu z odstavkom 2. Na dan objave začne rok za vložitev revizije, ki je bil prekinjen, znova teči in drugi učinki iz odstavka 3 prenehajo.“

- 4 Člen 42(4) VwGG določa:

„[Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče)] lahko o sami vsebini zadeve odloča, če stanje postopka to dovoljuje in meritorna odločba prispeva k preprosti, učinkoviti in ekonomični rešitvi zadeve. V tem primeru mora opredeliti upošteveno dejansko stanje, pri čemer lahko zaprosi upravno sodišče za dopolnitev preiskave v zadevi.“

5 Člen 63 VwGG določa:

„1. Kadar [Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče)] ugotovi, da mora upravnih sodišča in organi v obravnavani zadevi nemudoma ustvariti pravni položaj, ki ustreza pravnemu razumevanju [Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče)], z vsemi pravnimi sredstvi, ki jih imajo na voljo.

2. V sodbi, s katero [Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče)] samo vsebinsko odloči o zadevi, mora določiti tudi upravno sodišče ali organ, zadolžen za izvršitev navedene sodbe. V postopku izvršitve se upoštevajo pravila, ki se sicer uporabljajo za to upravno sodišče ali organ.“

6 Člen 86a(1) Verfassungsgesetz (zakon o ustavnem sodišču) iz leta 1953 (BGBl. 85/1953) v različici, ki se uporablja za spore o glavni stvari (v nadaljevanju: VfGG), določa:

„(1) Kadar [Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče, Avstrija)] odloča o številnih pritožbah, v katerih se postavljajo podobna pravna vprašanja, ali kadar obstaja razlog za sklepanje, da bo prejelo veliko takih pritožb, lahko [Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče)] odloči s sklepom. Ta sklep mora vsebovati:

1. pravne določbe, ki se uporabljajo za te postopke;
2. pravna vprašanja, na katera je treba odgovoriti na podlagi teh določb;
3. navedbo pritožbe, o kateri bo odločalo [Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče)].

(2) Če so med pravnimi določbami, ki so navedene v sklepih v smislu odstavka 1, najmanj tudi zakoni, mednarodne konvencije, ki so politične narave ali ki spreminjajo ali dopolnjujejo zakone, ali mednarodne konvencije, ki spreminjajo pogodbene temelje Evropske unije, zvezni kancler ali pristojni deželni glavar, ali če tega ni, pristojni osrednji organ zvezne države ali Land, nemudoma objavi navedene sklepe.

(3) Naslednji učinki začnejo veljati na dan objave sklepa v smislu odstavka 1:

1. v zadevah, v katerih mora upravno sodišče uporabiti pravne določbe, navedene v sklepu, in presoditi v njem navedeno pravno vprašanje:
 - (a) se lahko izvajajo samo tista dejanja in sprejemajo samo tiste odredbe ali odločbe, na katere ne more vplivati sodba [Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče)] ali ki ne odločajo dokončno o vprašanju in ne dovoljujejo odloga;
 - (b) rok za vložitev pritožbe ne začne teči; rok za vložitev pritožbe, ki teče, je prekinjen;
2. v vseh postopkih v smislu odstavka 1, ki tečejo pred [Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče)] in niso omenjeni v sklepu v smislu odstavka 1:

se lahko izvajajo samo tista dejanja in sprejemajo samo tiste odredbe ali odločbe, na katere ne more vplivati sodba [Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče)] ali ki ne odločajo dokončno o vprašanju in ne dovoljujejo odloga;

(4) [Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče)] lahko v sodbi svojo pravno analizo povzame v enem ali več pravnih pravilih, ki se nemudoma objavijo v skladu z odstavkom 2. Na dan objave začne rok za vložitev pritožbe, ki je bil prekinjen, znova teči in drugi učinki iz odstavka 3 prenehajo.“

7 Člen 87 VfGG določa:

„1. V sodbi mora biti navedeno, ali je bila pritožniku z izpodbijano sodbo kršena ustavna pravica oziroma ali so bile z uporabo nezakonite uredbe, nezakonito objavo o ponovni razglasitvi zakona (ali mednarodne konvencije), protiustavnim zakonom ali nezakonito mednarodno konvencijo kršene njegove pravice, in če da, mora biti s to sodbo razveljavljena izpodbijana sodba.

2. Kadar [Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče)] ugotovi pritožbi, morajo upravna sodišča in organi v obravnavani zadevi nemudoma ustvariti pravni položaj, ki ustreza pravnemu razumevanju [Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče)], z vsemi pravnimi sredstvi, ki jih imajo na voljo.

3. Če [Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče)] zavrne obravnavo pritožbe ali pritožbo zavrne, mora – če je pritožnik vložil tovrsten predlog in je bil ta predlog vložen v dveh tednih od vročitve odločbe [Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče)] – navesti, da je pritožbo odstopilo [Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče)] na podlagi člena 144(3) ustave.“

Spori o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 8 Pri odgovornih osebah pivnic, kavarn oziroma bencinskih servisov, za katere je obstajal sum, da so v svojih lokalih namestili enega ali več igralnih avtomatov brez upravnega dovoljenja, zahtevanega z Glücksspielgesetz (zakon o igrah na srečo) (BGBl. 620/1989) v različici, ki se uporablja za spore o glavni stvari (v nadaljevanju: GSpG), so uradniki finančne policije in zvezne policije opravili kontrolne preglede, po katerih so bili igralni avtomati, ki so se uporabljali brez tega dovoljenja, začasno zaseženi.
- 9 Ti začasni zasegi so bili potrjeni, zadevnim odgovornim osebam so bile naložene denarne kazni in igralni avtomati so bili zaplenjeni.
- 10 Stranke v postopkih v glavni stvari so te ukrepe izpodbijale pred predložitvenim sodiščem, ki je Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (deželno upravno sodišče Zgornje Avstrije, Avstrija).
- 11 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da sta Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče) in Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) z odločbama z dne 15. oktobra oziroma 16. marca 2016 ugotovili, da monopol nad igrami na srečo, vzpostavljen z GSpG, ni v nasprotju s pravom Unije.
- 12 Predložitveno sodišče navaja, da je, nasprotno, po tožbah, ki so jih na podlagi Bundesgesetz gegen den unlauteren Wettbewerb 1984 (zvezni zakon o preprečevanju nelojalne konkurence iz leta 1984) (BGBl. 448/1984) v različici, ki se uporablja za spore o glavni stvari, imetniki monopola vložili proti podjetjem, ki so brez upravnega dovoljenja zagotavljala igre na srečo, za katere velja GSpG, Oberster Gerichtshof (vrhovno sodišče, Avstrija) v odločbi z dne 30. marca 2016 ugotovilo, da GSpG ni združljiv s pravom Unije.
- 13 Predložitveno sodišče ugotavlja tudi, da lahko v sistemu sodnega varstva, kot je določen z avstrijsko ustavo, vsaka stranka v postopku pred upravnim sodiščem vloži revizijo zoper sodbo navedenega upravnega sodišča pri Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) ali pritožbo pri Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče). Evropsko sodišče za človekove pravice pa naj bi večkrat ugotovilo, da Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) in Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče) nimata statusa sodišča v smislu člena 6 EKČP, z obrazložitvijo, da ima zadnjenavedeno sodišče omejene pristojnosti ter da Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) zavezuje dejansko stanje, ugotovljeno na prvi stopnji, ali presoja dokazov, ki so bili preučeni na prvi stopnji, ali celo da to sodišče ni spoštovalo *in concreto* postopkovnih jamstev iz člena 6 EKČP.

- 14 Predložitveno sodišče poleg tega meni, da mora pritožbeno sodišče zadevo, ki mu je predložena, presojati drugače kot nižje sodišče, tako na ravni zbiranja dokazov in njihove presoje kot na ravni izvajanja kontradiktornega postopka, zlasti v obliki javne obravnave. Če bi bilo drugače, ne bi bilo zagotovljeno, da bi bil dosežen rezultat, ki bi bil z vseh vidikov v skladu z načelom poštenega sojenja iz člena 6(1) EKČP ali člena 47 Listine.
- 15 Predložitveno sodišče pa meni, da v okviru postopkov, v katerih sta bili izdani odločba Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) z dne 16. marca 2016 in odločba Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče) z dne 15. oktobra 2016, načelo poštenega sojenja ni bilo upoštevano. Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) naj bi povzelo dejansko stanje, kot ga je ugotovilo Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (deželno upravno sodišče Zgornje Avstrije), in na tej podlagi podalo nasprotno presojo brez lastnega preiskovalnega ukrepa, čeprav je v skladu s členom 42(4) VwGG imelo možnost, da tak ukrep sprejme. Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče) pa naj bi se oprlo izključno na dejanske ugotovitve Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (deželno upravno sodišče Zgornje Avstrije), ne da bi opravilo lasten dokazni postopek in ne da bi vsaj opravilo vsebinsko presojo nasprotujočih si trditiv. Poleg tega naj v teh dveh zadevah ne bi bila opravljena javna obravnava.
- 16 V teh okoliščinah je Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (deželno upravno sodišče Zgornje Avstrije) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

Ali je treba člen 47 [Listine] v povezavi s členom 56 in naslednjimi PDEU razlagati tako, da te določbe prava Unije v položajih, v katerih je treba opraviti preizkus doslednosti, nasprotujejo nacionalnim določbam (kot so [člen] 86a(4) [Verfassungsgerichtshofgesetz (zakon o ustavnem sodišču)], [člen] 38a(4) [Verwaltungsgerichtshofgesetz (zakon o upravnem sodstvu)], [člen] 87(2) [zakona o ustavnem sodišču] ali [člen] 63(1) [zakona o upravnem sodstvu]), v skladu s katerimi je – v okviru celovitega sistema, ki v praksi deluje tako, da vrhovna sodišča ne opravijo samostojne presoje dejanskega stanja in dokazov ter v položaju, če so podani številni primeri, ki so iz vidika konkretnega pravnega vprašanja primerljivi, zgolj v enem od teh primerov sprejmejo posamično vsebinsko odločitev, nato pa izhajajoč iz tega takoj v celoti zavrnejo vse preostale pritožbe – dopustno oziroma ni popolnoma izključeno, da so lahko sodne (v smislu člena 6(1) EKČP oziroma člena 47 Listine) odločbe – zlasti, če so bile sprejete na iz vidika prava Unije osrednjih področjih, kot so na primer zadeve v zvezi z dostopom do trga oziroma odpiranjem trga – nato z odločbami instančno nadrednih institucij, ki pa ne ustrezajo zahtevam iz člena 6(1) EKČP oziroma člena 47 Listine, odpravljene brez predhodne predložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe Sodišču Evropske unije?“

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 17 Sodišče lahko v skladu s členom 53(2) svojega poslovnika, kadar predlog za sprejetje predhodne odločbe očitno ni dopusten, po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli sklene, da bo odločalo z obrazloženim sklepom, ne da bi nadaljevalo postopek.
- 18 To določbo je treba uporabiti v tej zadevi.
- 19 V skladu z ustaljeno sodno prakso je postopek, uveden s členom 267 PDEU, instrument sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, s katerim prvo zagotavlja drugim razlago prava Unije, ki jo potrebujejo za rešitev obravnavanega spora (glej zlasti sodbo z dne 5. julija 2016, Ognyanov, C-614/14, EU:C:2016:514, točka 16 in navedena sodna praksa).
- 20 Potreba po razlagi prava Unije, ki bo koristna za nacionalno sodišče, zahteva, da to sodišče opredeli dejanski in pravni okvir vprašanj, ki jih postavlja, ali vsaj razloži dejstva, ki so podlaga za ta vprašanja (glej zlasti sodbo z dne 5. julija 2016, Ognyanov, C-614/14, EU:C:2016:514, točka 18 in navedena sodna praksa).

- 21 V zvezi s tem je treba spomniti, da mora predlog za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 94 Poslovnika vsebovati:
- „(a) povzetek predmeta spora in upoštevni dejstev, kakor jih je ugotovilo predložitveno sodišče, ali vsaj navedbo dejanskih okoliščin, na katerih vprašanja temeljijo;
- [...]
- (c) razloge, ki so predložitvenemu sodišču vzbudili dvom glede razlage ali veljavnosti nekaterih določb prava Unije, in pojasnitev zveze, ki po mnenju predložitvenega sodišča obstaja med temi določbami in nacionalno zakonodajo, ki jo je treba uporabiti v sporu o glavni stvari.“
- 22 Poleg tega iz točke 22 Priporočil Sodišča Evropske unije nacionalnim sodiščem v zvezi z začetkom postopka predhodnega odločanja (UL 2012, C 338, str. 1) izhaja, da mora biti predlog za sprejetje predhodne odločbe „dovolj popoln in mora vsebovati vse upoštevne podatke, tako da lahko Sodišče in tudi zainteresirani subjekti, ki imajo pravico predložiti stališča, dobro razumejo dejanski in pravni okvir postopka v glavni stvari“.
- 23 V obravnavani zadevi predlog za sprejetje predhodne odločbe očitno ne izpolnjuje teh zahtev.
- 24 Na prvem mestu, glede zahtev iz člena 94(a) Poslovnika je treba namreč ugotoviti, da je iz tega predloga za sprejetje predhodne odločbe sicer mogoče ugotoviti predmet sporov o glavni stvari, vendar dejanski okvir teh sporov v njem praktično sploh ni predstavljen.
- 25 Na drugem mestu, glede zahtev iz člena 94(c) Poslovnika in najprej glede zahteve, da mora predlog za sprejetje predhodne odločbe vsebovati razloge, ki so predložitvenemu sodišču vzbudili dvom glede razlage ali veljavnosti nekaterih določb prava Unije, je treba spomniti, da to sodišče prosi za razlago člena 47 Listine v povezavi s členom 56 in naslednjimi PDEU.
- 26 V zvezi s tem je treba spomniti, da člen 51(1) Listine določa, da se njene določbe uporabljajo za države članice samo takrat, kadar izvajajo pravo Unije. Člen 6(1) PEU tako kot člen 51(2) Listine določa, da se z določbami Listine na nikakršen način ne širijo pristojnosti Unije preko pristojnosti Unije, kot so opredeljene v Pogodbah (sklep z dne 10. novembra 2016, Pardue, C-321/16, neobjavljen, EU:C:2016:871, točka 18 in navedena sodna praksa).
- 27 Iz tega sledi, da je treba vprašanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, razumeti tako, da se nanaša na razlago člena 56 in naslednjih PDEU v povezavi s členom 47 Listine.
- 28 V obravnavani zadevi pa niso v nobenem delu predložitvene odločbe z zahtevano natančnostjo in jasnostjo predstavljeni razlogi, ki so predložitvenemu sodišču vzbudili dvom glede razlage člena 56 in naslednjih PDEU v okviru sporov o glavni stvari. Poleg tega ni pojasnjena zveza med pravom Unije in nacionalno zakonodajo, ki se uporablja za spore o glavni stvari.
- 29 Res je, da predložitveno sodišče opozarja na ustaljeno sodno prakso Sodišča, v skladu s katero morajo nacionalna sodišča preveriti, ali nacionalna zakonodaja, kot je obravnavana v postopkih v glavni stvari, dosledno uresničuje cilje, ki jim sledi (glej v tem smislu sodbo z dne 30. aprila 2014, Pflieger in drugi, C-390/12, EU:C:2014:281, točka 49).
- 30 V zvezi s tem ugotavlja, da na področju iger na srečo za nacionalno zakonodajo, obravnavano v postopkih v glavni stvari, ni mogoče šteti, da izpolnjuje to zahtevo glede doslednosti, ker med drugim Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) in Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče) zgolj povzemata dejansko stanje – in njegovo presojo – kot so ga ugotovila nižja sodišča, ter posledično

ne izvajata resničnega nadzora doslednosti, medtem ko na odločbe, ki so jih izdala nižja sodišča, vpliva sodna praksa, ki sta jo določili Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) in Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče).

- 31 Vendar predložitveno sodišče ne navaja razlogov, iz katerih meni, da nacionalna zakonodaja, obravnavana v postopkih v glavni stvari, s katero so pristojnosti dodatno razdeljene med nižja sodišča s tem, da se jim podeljujejo pristojnosti, ki zajemajo ugotavljanje in presojo dejanskega stanja, in višja sodišča s tem, da se njihova pristojnost omejuje na preverjanje zgolj pravnih okoliščin ali vprašanj, povezanih s temeljnimi pravicami, zato ne izpolnjuje dosledno ciljev, ki naj bi jih uresničevala na področju iger na srečo.
- 32 Poleg tega je treba glede zahteve iz člena 94(c) Poslovnika, da se navede nacionalna zakonodaja, ki jo je treba uporabiti v sporu o glavni stvari, ugotoviti, da je v tem predlogu za sprejetje predhodne odločbe sicer navedena vsebina nekaterih določb zakona o upravnem sodstvu in zakona o ustavnem sodišču, vendar ni dovolj jasno navedeno, kako bi se take določbe lahko uporabljale v sporih, o katerih odloča predložitveno sodišče in ki so predmet tega predloga.
- 33 Posledično zahteva iz člena 94(c) Poslovnika, v skladu s katero mora obstajati zveza med zadevnimi določbami prava Unije in nacionalno zakonodajo, ki jo je treba uporabiti v sporu o glavni stvari, prav tako ni izpolnjena.
- 34 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pa namen predloga za sprejetje predhodne odločbe ni oblikovanje posvetovalnih mnenj o splošnih ali hipotetičnih vprašanjih, ampak dejanska potreba po učinkoviti rešitvi spora, ki se nanaša na pravo Unije (sodba z dne 27. septembra 2017, Puškár, C-73/16, EU:C:2017:725, točka 123).
- 35 Za vsak primer je treba dodati, da če se izkaže, da presoje nacionalnega sodišča niso v skladu s pravom Unije, pravo Unije nalaga, da drugo nacionalno sodišče, ki ga v skladu z notranjim pravom brezpogojno zavezuje razlaga prava Unije, ki jo je podalo prvo sodišče, na podlagi svoje pristojnosti ne uporabi pravila notranjega prava, s katerim se od njega zahteva, da ravna v skladu z razlago prava Unije, ki jo je podalo prvo sodišče (sklep z dne 15. oktobra 2015, Naderhirm, C-581/14, neobjavljen, EU:C:2015:707, točka 35).
- 36 Tako bi bilo zlasti takrat, kadar nacionalno sodišče zaradi takega pravila notranjega prava, ki velja zanj, v zadevah, ki so mu bile predložene, ne bi moglo ustrezno upoštevati dejstva, da iz sodbe Sodišča izhaja, da je določba nacionalnega prava v nasprotju s pravom Unije, in zagotoviti, da bi bila primarnost prava Unije ustrezno zagotovljena, in sicer tako, da bi sprejelo vse ukrepe, potrebne za ta namen (sklep z dne 15. oktobra 2015, Naderhirm, C-581/14, neobjavljen, EU:C:2015:707, točka 36).
- 37 Glede na vse navedeno je treba v skladu s členom 53(2) Poslovnika ugotoviti, da ta predlog za sprejetje predhodne odločbe očitno ni dopusten.

Stroški

- 38 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) sklenilo:

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (deželno upravno sodišče Zgornje Avstrije, Avstrija) vložilo z odločbo z dne 16. novembra 2016, očitno ni dopusten.

Podpisi